

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๓๕/๒๕๖๐

ศาลจังหวัดภูเก็ต

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่โจทก์ทั้งสี่สืบสืบเป็นเอกชนยื่นฟ้องกรมที่ดินซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง โดยมีคำขอหลักให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ที่ดินพิพาทเป็นของตนเอง แม้จะมีคำขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เลขที่ ภก ๐๐๖๔ โดยกล่าวอ้างว่าการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย แต่เมื่อพิจารณาเหตุแห่งการฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวก็เนื่องจากโจทก์ทั้งสี่สืบสืบอ้างว่าเป็นการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทับที่ดินที่โจทก์ทั้งสี่สืบสืบครอบครองทำประโยชน์มาก่อน ไม่ใช่ที่สาธารณประโยชน์สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จึงเป็นกรณีที่ดินที่โจทก์ทั้งสี่สืบสืบโต้แย้งว่าที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวเป็นที่ดินที่ตนมีสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อปัญหาว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของโจทก์ทั้งสี่สืบสืบหรือเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจศาลยุติธรรม